

DRAŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA
Slovenska 54
1000 Ljubljana

Številka: 4300-11/2021/137

Datum: 9. 3. 2022

Zadeva: Prva pripravljalna vloga naročnika v postopku revizije javnega natečaja za novo sodno stavbo Ljubljana

Naročnik REPUBLIKA SLOVENIJA, MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE, Župančičeva ulica 3, 1000 LJUBLJANA, je v revizijskem postopku javnega natečaja za NOVO SODNO STAVBO LJUBLJANA prejel:

I.

OPREDELITEV VLAGATELJA ZAHTEVKA ZA REVIZIJO Scapelab IN, integralno načrtovanje d.o.o., do odločitve naročnika o dopolnitvi zahtevka za revizijo št. 4300-11/2021/125 z dne 21. 2. 2022.

V skladu s temeljnim načelom kontradiktornosti, kot izhaja iz 11. člena ZPVPJN, ki določa: «V predrevizijskem, revizijskem in sodnem postopku je treba pod pogoji iz tega zakona naročniku, vlagatelju in/ali zagovorniku javnega interesa ter izbranemu ponudniku zagotoviti možnost, da se izrečejo o navedbah nasprotne stranke» se naročnik ponovno opredeljuje do navedb vlagatelja v prej navedeni vlogi z namenom, da ponavljajoče navedbe s strani vlagatelja ne ostajajo odprte, kljub temu, da menimo, da smo navedbe vlagatelja z argumenti že zavrnil in jih iz razlogov, ki bodo navedeni v nadaljevanju, v celoti zavrača kot neutemeljene in nedokazane, zato Državni revizijski komisiji predlaga, da zahtevke za revizijo zavrne kot neutemeljen.

1. Naročnik je v skladu z navodili Državne revizijske komisije, vlagatelju omogočil, da se seznanj z DWG datotekami, kot je to odločila Državna revizijska komisija v odločitvi številka: 018-193/2021-12. Da je imel vlagatelj na voljo za seznanitev z DWG datotekami oz. za vpogled v njih toliko časa, kot je sam ocenil, da je potrebno, je dejstvo, ki ga priznava tudi vlagatelj. Sklicevanje vlagatelja, da mu je naročnik šele na njegovo izrecno zahtevo podaljšal rok, v katerem je opravil vpogled, ne drži, saj se je šele na prvem vpogledu izjasnilo kakšen vpogled želi vlagatelj, torej da želi meriti večje količine posameznih prostorov, kar pa ob sklicu vpogleda naročnik ni mogel predvidevati. Za vpogled je naročnik čas, ki je potreben za vpogled ocenil, kot potrebnega. Na prvem vpogledu se je ugotovilo, da za vpogled, kot ga je zastavil vlagatelj, čas določen v pozivu ne bo zadostoval, zato je naročnik brez odlašanja predlogu vlagatelja glede podaljšanja vpogledov tudi ugodil. Torej, četudi je bil prvotno v vabilu na vpogled predviden krajši rok, je nesporno dejstvo, da je naročnik v celoti sledil navodilom Državne revizijske komisije in vlagatelju omogočil vpogled na način, da je lahko zaščitil svoje pravice in pravne koristi. V tem smislu naročnik odločno zanika navedbe, da je vlagatelja oviral v njegovih pravicah. Te, kot rečeno, niso bile v ničemer, kršene.

Ne glede na to, da je z tipkovnico in miško upravljala strokovna oseba na stani naročnika, ni utemeljena trditev vlagatelja, da so bile na vpogledu podane procesne ovire.¹ Da vlagatelj ne more dobiti DWG datotek, ampak se lahko »z njimi le seznaniti«, je odločil organ pravnega varstva, zato naročniku v tem smislu ni mogoče očitati nepravilnosti. S tem, ko je osebi pri naročniku vlagatelj povedal, katere prostore želi izmeriti in kako in je naročnik temu v celoti ugodil in prostore izmeril po navodilu vlagatelja, je bilo njegovi pravici do vpogleda v celoti zadoščeno.

2. Niti ZJN - 3 in ZPVPJN ne določata, na kakšen način poteka vpogled v dokumente, ki so javni, oz. so javni po odločitvi Državne revizijske komisije. ZJN-3, na podlagi katerega je Državna revizijska komisija naročniku naložila, da vlagatelju omogoči vpogled, določa zgolj, kdo od ponudnikov oz. natečajnikov, ki so oddali ponudbo, oz. natečajni elaborat, ima pravico do vpogleda in kateri podatki so javni. Načina, oz. postopkovnih pravil pa ne določa noben zakon, zato je to prepuščeno naročniku. V konkretni zadevi tudi Državna revizijska komisija ni dala

¹ Tudi sicer je v javnih naročilih praksa, da naročnik ponudbe (ki je bila dana elektronsko, pa jo za vpogled natisne) ne da kar v roke vlagatelju zahteve za vpogled, ampak sam rokuje s ponudbo (saj mora paziti na osebne podatke in poslovne skrivnosti).

jasnih navodil, kako naj se izvede seznanitev vlagatelja z DWG datotekami. Torej, naročnik je v celoti sledil odločitvi Državna revizijske komisije in vlagatelju omogočil seznanitev z DWG datotekami, ne glede na to, da tak način seznanitve vlagatelj razume kot »pasivnega«², ki pa to ni bil, saj je vlagatelj seznanjal z DWG datotekami aktivno, saj je sam narekoval, kaj se bo izmerilo, kako se bo izmerilo in tudi večkrat narekoval ponovitev meritev, čemur je strokovna oseba ZAPS v celoti sledila. Upoštevajoč odločitev Državna revizijske komisije in njena navodila pa je povsem neutemeljeno razpravljanje o tem, da je šlo v predmetni zadevi za dva načina vpogleda, za kar ni najti podlage, kot zatrjuje vlagatelj. Rokovanje z DWG datotekami tudi presega navodila Državne revizijske komisije, po katerih je bilo treba vlagatelju omogočiti zgolj seznanitev z DWG datotekami, ne pa tudi »rokovanje« z njimi. ZJN-3 v petem odstavku 35. člena določa zgolj, *»da naročnik dovoli vpogled v ponudbo izbranega ponudnika v vse njene dele, razen v tiste, ki upoštevajo določbe tega člena predstavljajo poslovno skrivnost ali gre za tajne podatke v skladu z zakonom, ki ureja dostop do tajnih podatkov ali za osebne podatke, ki se varujejo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V skladu s prvim odstavkom 35. člena ZJN-3 naročnik ne sme razkriti informacij, ki mu jih gospodarski subjekt predloži in označi kot poslovno skrivnost, kot to določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, če ZJN-3 ali drug zakon ne določa drugače, in mora zagotoviti varovanje podatkov, ki se glede na določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in varstvo tajnih podatkov, štejejo za osebne ali tajne podatke. Podatki, ki so po zakonu javni in jih gospodarski subjekt v postopkih javnega naročanja ne more označiti kot poslovno skrivnost, so določeni v drugem odstavku 35. člena ZJN-3. Kaj šteje za poslovno skrivnost je sicer določeno v prvem odstavku 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06 s sprem.) in v prvem odstavku 2. člena Zakona o poslovni skrivnosti (Uradni list RS, št. 22/19).«*

3. O avtorskih pravicah na DWG datotekah je pravnomočno odločila Državna revizijska komisija, zato spora o tem ne more biti. Iz tega razloga so vse navedbe vlagatelja, ki se na to nanašajo, brezpredmetne. Ker se odločitev Državna revizijske komisije nanaša na avtorske pravice v tej zadevi, je posploševanje interpretacije vlagatelja na vse ostale zadeve glede natečaja to je: objavljeni elaborati na spletni strani ZAPS, datoteke v formatu PDF in XLS ter slikanje plakatov neprimerna. Dejstvo je, da ima vsak udeleženec v postopku natečaja pravico, da prikrije podatke, za katere meni, da predstavljajo poslovno skrivnost. Končna določitev o tem, ali je nek podatek upravičeno prikrit kot poslovna skrivnost ali ne, pa je prepuščena naročniku oz. Državni revizijski komisi, ki mora pri odločitvi o tem upoštevati sodbo SODIŠČA

² Ta pojem, ni nikjer definiran.

EU V ZADEVI C-927/19 (UAB), v kateri je Sodišče EU sklenilo, da je treba vprašanja, ki so povezana z zahtevami za vpogled v konkurenčne ponudbe v postopkih pravnega varstva ob oddaji javnih naročil, presojati (le) na podlagi določb javno-naročniške Direktive 2014/24 in pravno-varstvene Direktive 89/665 (in ne na podlagi Direktive 2016/943).³ Obe navedeni direktivi, ki urejata področja javnih naročil, namreč vsebujeta posebna pravila, ki zavezujejo naročnike in nacionalna sodišča v zvezi z varstvom zaupnosti dokumentov, ki so jim predloženi v okviru postopkov javnega naročanja.

4. V tej zadevi ni šlo za noben »napad iz zasede«, kot vlagatelj želi dokazati, saj je naročnik zgolj omogočil vlagatelju, da vpogleda v DWG na način in kot je sam želel. To da so nagrajenci, ki so sledili vpogledu želeli vlagatelju določiti končne točke obrisov prostorov, kar pa ni želel sprejeti, ne pomeni, da so oporekali končnemu rezultatu, ki ga je izmeril vlagatelj. Saj je bil ta tudi vpisan v zapisnik. To da je bila izmera vlagatelja napačno narejena je bilo slikovno in nazorno za vsak prostor posebej pojasnjena tudi v izjasnitvi Bevk Perovič arhitekti. Odločitev Državne revizijske komisije ne nalaga naročniku, da bi vlagatelju v naprej povedali, kako se bo seznanil z DWG datotekami, tega mu ne nalaga niti zakon. Kot rečeno, je naročnik po odločitvi Državne revizijske komisije dolžan vlagatelju omogočiti, da se seznanil z DWG datotekami, kar je storil, ali je bil vlagatelj na to pripravljen ali ne, in ali je želel to opraviti drugače, pa ne more biti predmet pravnega varstva v tem postopku, saj je o tem pravnomočno odločeno. Ne glede na navedeno, pa je imel bil pri vpogledih neomejen v času in opravljal ga je v več časovnih intervalih, ki jih je sam narekoval, tako da tudi če ni bil na prvem vpogledu s tem seznanjen, je bil na vseh kasnejših o tem seznanjen in se je lahko na vse primerno pripravil. Sicer pa vlagatelj dokaznega bremena glede očitka, da je v drugih postopkih javnega naročanja drugače, ni dokazal.

5. V točki 5 vlagatelj ponovno priznava, da je bil vpogled izveden na način, kot je sam zahteval. Navedba naročnika, da vlagatelj ni želel poslušati nasvetov glede izmer nagrajencev, ki jih je je vlagatelj definiral kot smešno, potrjuje, da je vlagatelj meril prostore kot je želel in potrjuje, da je naročnik zgolj upošteval odločitev Državne revizijske komisije, da naročnik ni kršil njegovih pravic, ki jih ima v postopku pravnega varstva, ne glede kako se je vlagatelj seznanil z DWG datotekami. Ne gre pa spregledati, da vlagatelj svojih navedb glede očitka, da je velikost

³ Direktiva o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (89/665/EGS in 92/13/EGS), spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. 12. 2000).

prostorov neustrezna, ni dokazal. Ugotoviti gre, da ni predlagal niti dokaza z izvedencem, niti drugega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče potrditi njegove navedbe. Na vlagatelju pa ni samo trditveno breme, ampak tudi dokazno, ki ga pa ni izkazal (niti v zahtevku za revizijo, niti v tej vlogi).

6. Nagrajeni avtorji imajo v postopku pravnega varstva status stranke, zato je treba v postopku pravnega varstva v okviru revizijskih navedb varovati tudi njihove pravice in pravne koristi. Tretji odstavek 3. člena ZPVPJN določa: *»Predrevizijskega, revizijskega in sodnega postopka se ima pravico udeleževati tudi ponudnik, čigar ponudbo je naročnik izbral kot najugodnejšo (v nadaljnjem besedilu: izbrani ponudnik). V tem primeru ima izbrani ponudnik enake pravice in dolžnosti kot stranka, če zakon ne določa drugače.«* Trditve vlagatelja, da je naročnik s svojim ravnanjem skušal ščititi pravice nagrajenih avtorjev in vprašanje vlagatelja, ali je naročnik dejansko izvedel postopek izbora v dobri veri, je nerazumljiva, saj naročnik v fazi izbora ni vedel kdo bo nagrajeni avtor in zato s svojim ravnanjem ni mogel ščititi interese nagrajenih avtorjev.

7. Vlagatelj zatrjuje, da je *»naročnik v odločitvi o dopolnitvi zahtevka za revizijo popolnoma spregledal, da je bil vpogled (in posledično dopolnitev zahtevka) namenjen ravno ugotavljanju kršitev, ki jih je zatrjeval vlagatelj v zahtevku za revizijo, in se nanašajo na predmetna vprašanja in odgovore o površinah na Portalu javnih naročil.«*

To, kar zatrjuje vlagatelj pa je v izrecnem nasprotju z stališčem Državne revizijske komisije, po katerem ima *»...vlagatelj v postopku pravnega varstva primarno interes, da se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila (prim. druga alineja prvega odstavka 28. člena ZPVPJN in druga alineja prvega odstavka 39. člena ZPVPJN), **ne pa, da vpoqleda v dokumentacijo (prim. odločitve Državne revizijske komisije št. 018-110/2015, 018-78/2016, 018-232/2017, 018-68/2018, 018-101/2019).***

Poleg tega pa za uspeh v postopku revizije ni dovolj, da vlagatelj *»trditve o nedoseganju površin, ki so bile zahtevane skozi vprašanja in odgovore na Portalu javnih naročil, dodatno obrazloži in utemelji šele po opravljenem vpogledu z vložitevjo dopolnitve zahtevka«*, temveč bi moral te trditve tudi dokazati. Glede nedoseganja površin je vlagatelj v zahtevku za revizijo že navedel, katere površine niso bile dosežene, to pa je naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo že utemeljeno zavrnil. Sedaj je želel očitno le še izmeriti, kar je že prej pregledal iz tabel in hotel dokazati, da so nagrajenci napačno navajali izmere. Vse je bilo zavrnjeno prvič in tudi

sedaj. V postopku revizije lahko naročnik in Državna revizijska komisija izvedejo le tiste dokaze, ki so bili predlagani. Vlagatelj ni predlagal nobenega dokaza, s katerimi bi dokazal svoje navedbe. Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-009/2017, 018-061/2016, 018-110/2018), da je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju (pravno relevantnih) dejstev in predlaganju (pravno relevantnih) dokazov. Ker ZPVPJN v drugem odstavku 15. člena določa le, da mora vlagatelj v zahtevku za revizijo navesti očitane kršitve ter dejstva in dokaze, s katerimi se kršitve dokazujejo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrjevanjem kršitev in dejstev ter njihovega dokazovanja poiskati v Zakonu o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in sprem.; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. Razpravno načelo, določeno v 7. členu ZPP, od strank zahteva, da navedejo vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagajo dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo. Skladno z 212. členom ZPP mora vsaka stranka navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opira svoj zahtevek ali s katerimi izpodbija navedbe in dokaze nasprotnika. Iz navedenih določb ZPP izhaja t.i. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala. V zahtevku za revizijo mora določno navesti pravno pomembna dejstva (**trditveno breme**) in predlagati dokaze z namenom, da ta dejstva potrdijo (**dokazno breme**). Iz izpostavljenih določb ZPVPJN in ZPP izhaja dolžnost vlagatelja, da v zahtevku za revizijo jasno, določno in konkretno navede relevantna dejstva (kar je navedel) **in predlaga dokaze**, ki naj potrdijo resničnost njihovih navedb (česar pa ni storil). Kot je bilo že v odločitvi o zahtevku za revizijo navedeno, bi moral vlagatelj, za to da bi dokazal navedbe glede odstopanja površin, predlagati, da se imenuje izvedenca ustrezne stroke, in navesti o čem naj izda mnenje in kaj (katere kršitve) bo s tem dokazal, oz predlagati drug dokaz. Tega ni storil, zgolj trditve o domnevno nezakonitem ravnanju naročnika, pa v skladu s prej navedenimi določili ZPP, ni mogoče obravnavati niti v predrevizijskem niti v revizijskem postopku. V tem smislu je povsem brezpredmetno navajanje vlagatelja: *«...da je lahko svoje trditve o nedoseganju površin, ki so bile zahtevane skozi vprašanja in odgovore na Portalu javnih naročil,*

dodatno obrazložil in utemeljil šele po opravljenem vpogledu z vložitevijo dopolnitve zahtevka.«

8. ZJN-3 pogoje za sodelovanje določa v 76. členu (ekonomske, tehnične, kadrovske in finančne), način dokazovanja v 77. členu, merila pa v 84. členu (najugodnejša ponudba). V izogib ponavljanju naročnik ne bo ponovno navajal, kaj je po razpisni dokumentaciji sodilo pod pogoje in kaj pod merila, poudarja zgolj, da je če bilo v odgovoru na zastavljeno vprašanje preko portala JN, napisano, da natečajnik »...mora,...«, to samo po sebi še ne pomeni, da gre za pogoj, kot izločitveni element. Neizpolnjevanje zahteve, ki sodi pod merila pomeni element, za vrednotenje ponudbe in ne izločitveni kriterij, kot zatrjuje vlagatelj. Naročnik po roku za oddajo natečajnih elaboratov pogojev in meril ni spreminjal. Zato je treba odgovor naročnika dane preko Portala JN, obravnavati po vsebini. S tega stališča so navedbe vlagatelja glede vprašanja, kaj sodi pod pogoje in kaj pod merila, brez pravne podlage, saj naročnik po roku za oddajo ponudb, natečajnim pogojem in merilom ni dal drugačnega pomena, kot izhaja iz natečajne dokumentacije, ki je bila ves čas javno objavljena.

Ker je pravno varstvo v postopku revizije javnih naročil namenjeno zatrjevanju dejstev in njihovem dokazovanju so povsem brezpredmetne navedbe vlagatelja, da je razumevanje naročnika glede pogojev in meril napačno in da bi sprejem takšne interpretacije, kot jo ponuja naročnik, pomenilo, da se natečaji izvajajo na področju »brez pravil«. Temu glede na vse do sedaj ni mogoče slediti. Naročnik je tako v tem, kot v vseh drugih postopkih, ki jih je izvedel, zagotovil, da je temeljnemu načelu transparentnosti zagotovljeno, ne glede na višino investicije. Naročnik ostro nasprotuje trditvam, da se, kot izpostavlja vlagatelj vzpostavlja območje » brez pravil« na polju javnih natečajev, saj bi v primeru nejasnosti pogojev in meril vlagatelj lahko postavil vprašanja v času razpisa natečaja, kar bi bilo logično, saj je na natečaju sodeloval in s tem takrat ni imel problemov.

9. Glede tolmačenje merila 1: 250, popolnost natečajnih elaboratov

Naročnik se je že v odločitvi o zahtevku za revizijo opredelil do narave natečaja, pojasnil je njihov cilj in vsebino, zato tega ne ponavlja, se pa na to sklicuje. Da je bilo tolmačenje potrebno »izrisati v merilu 1:250«, je bilo vse natečajnikom znano preden so dodali natečajne elaborat, kakor tudi, kakšna je vloga ocenjevalne komisije, kar pa ne pomeni, kot zatrjuje vlagatelj, da ima »ocenjevalna komisija povsem proste roke za »presojo pomembnosti posameznih okoliščin, povezanih s predmetom in izvedbo natečaja«. Dejstvo je, da je izvedba natečaja zahtevna, zato je tudi pomen dela natečajne komisije, pri izbiri najboljše rešitve, velik. Dejstvo je, da mora ocenjevalna komisija pri iskanju najboljše rešitve upoštevati vrsto okoliščin, ki sodijo pod

merila, saj se na ocenjevalno lestvico uvrstijo zgolj elaborati, ki izpolnjujejo pogoje, kot je bilo že navedeno. Vnaprej opredeljena merila so ocenjevalni znak za vrednotenje elaboratov, glede na njihov pomen. Zato je sklicevanje vlagatelja, na stališča Državne revizijske komisije, brez upoštevanja konkretnih natečajnih zahtev, preuranjeno. Torej, ne gre za to, da bi si naročnik za kasnejšo fazo postopka pridržal pravico, da razlaga pogoje, ampak gre za to, da elaborate vrednoti po merilih, ki so bila ves čas objavljani in je tudi vlagatelj zanje vedel. Sicer pa primerjanje natečajev, glede na njegov pomen, vlogo in cilje, ki jih naročniki želijo doseči, s primerjanjem enostavnih javnih naročil, kjer je lahko ob jasnih zahtevah, cena edino merilo, ni primerno. V tej fazi naročnik išče najboljšo rešitev! Merilo je "element za vrednotenje, primerjanje ali presojanje ponudb". Merilo je vnaprej podan **razlikovalni znak** med ponudbami, katerega izbira odraža naročnikovo presojo pomembnosti posameznih okoliščin, povezanih s predmetom ali izvedbo naročila. Naročnik je avtonomen pri odločitvi, katera in koliko meril bo določil (stališče Državne revizijske komisije) in uporabil, prav tako pa tudi kakšne vrednostne uteži (ponderje) jim bo pripisal in na kakšen način jih bo uporabil. Vse to je bilo vlagatelju ves čas znano, saj se je tudi sam udeležil natečaja.

Glede navedbe vlagatelja, ki se nanaša na naročnikov odgovor, iz katerega izhaja, da »...to pomeni, da je lahko končna kvadratura posameznih prostorov (v tabeli označeni modro) in programov tudi manjša in naročnik takih elaboratov ne bo izločil, v kolikor bodo posamezni prostori omogočali izvajanje dejavnosti/delovnega procesa posameznih prostorov, navedenih v natečajni nalogi.« ter 2. v odgovoru na vprašanje z datumom objave dne 14. 9. ob 14:29 uri: »Pisarnam, ki so označene s črno, se ne sme zmanjševati velikosti.«, gre ponovno zapisati, da se odgovor naročnika, nanaša na velikost prostorov in ne glede na to, da gre za prostore, ki so označeni s črno, pomeni, da je to predmet ocenjevanja po merilih (glede na to, kakšen pomen ima za naročnika to dejstvo). Čeprav odgovor na vprašanja predstavljajo del razpisne dokumentacije, pa jih je treba razlagati upoštevajoč zahteve iz razpisa, zato je treba dejansko stanje pravilno subsumirati pod pravno normo iz razpisa.

10. Glede izračuna površin je treba ugotoviti, da Državna revizijska komisij naročniku ni naložila, da izračuna kakršnokoli površino, ampak je naročniku naložila zgolj, da vlagatelja omogoči, da se seznanijo z DWG datotekami. Poleg tega je zahtevke za revizijo namenjen vlagatelju, da zatrjuje in dokaže kršitve naročnika, ne pa pojasnjevanju s strani naročnika, na kakšen način se izračunajo površine. Ponovno gre poudariti, da se je vlagatelj sam odločil, kako (po kakšni metodi) bo na vpogledu izračunal površine prostor, kar pa ne pomeni, da jih na drug

način, ni mogoče izračunati.

Kot rečeno, je Državna revizijska komisija naročniku naložila zgolj, da vlagatelju omogoči, da se seznanji z DWG datotekami, kar je tudi storil, ne pa, da pri tej seznanitvi vlagatelju pomaga računati velikost prostorov, kakor tudi ne, da bodo ti izračuni brez upoštevanja velikosti prostorov kot izhajajo iz plakatov in brošure, v postopku revizije predstavljali neizpodbitno dejstvo. Vlagatelj sam v vlogi priznava, da je zahteval vpogled v DWG datoteke, da se seznanji z velikostjo prostorov, ni pa izrazil interesa, da razveljavi razpis (priznano dejstvo). Natečajno gradivo niso samo DWG datoteke.

Vlagatelju ne gre slediti, ko navaja, da se *»...pojavlja vprašanje, zakaj je ob prisotnosti vlagatelja strokovna oseba izmerila eno površino, v njegovi odsotnosti pa drugo površino, kakor navaja naročnik!«*, iz razloga, ker je strokovna oseba prostore merila po navodilih vlagatelja. Vlagatelju v ničemer ni bil vpogled omejen, saj je naročnik v celoti sledil navodilom Državne revizijske komisije, kar je bilo že pojasnjeno. Ni res, da je strokovna oseba v njegovi odsotnosti merila drugo površino, to je storil poročevalec, ki je le preveril kar je meril že prvokrat, ko je pripravil poročilo. Situacija glede dejanskosti izmer ni dokaz, da je bil vpogled omejen, pač pa de je vlagatelj meril kot je sam želel in ni želel, da bi mu kdo pojasnil, da morda meri napačno.

Ni res, da je *»naročnik glede na način vpogleda v DWG datoteke, krši pravico do pravnega varstva iz razloga, ker ne more odgovoriti na navedbe naročnika, ali pa jih preveriti«*. Uspeh v postopku revizije ni odvisen od navedb vlagatelja oz. naročnika, ampak od tega, katera dejstva vlagatelj uspe dokazati. Dokazna sredstva, pa določa Zakon o pravnem postopku, ki se uporablja tudi v postopku revije. Vlagatelj bi lahko, da bi dokazal svoje navedbe, predlagal, enega izmed dokazov, ki jih določa zakon, pa tega ni storil. Tudi to kaže na dejstvo, da se je vlagatelj z zahtevo za vpogled v DWG datoteke, zgolj želel seznaniti z njimi, kot sam zatrjuje.

Zgolj z namenom, da bi naročnik v postopku odločanja o dopolnitvi zahtevka za revizijo preveril navedbe vlagatelja, je izpostavljene prostore glede izmer dal preveriti poročevalcu. To pravico ima, saj so bila v dopolnitvi zahtevka za revizijo navedena nova dejstva, glede katerih se je naročnik imel pravico izjasniti in o njihovi utemeljenosti odločiti. Nikakor ne gre za ponovno ocenjevanje elaboratov, temveč le za pravico naročnika, ki mu jo daje ZPVPJN, da se na prvi stopnji opredeli do dejstev in dokazov iz dopolnitve zahtevka za revizijo. Sicer pa uspeh vlagatelja ni odvisen od zatrjevanja dejstev, ampak morajo biti ta dejstva revizijskem postopku, tudi dokazana.

Glede avtorskih pravic je določila Državna revizijska komisija, zato je ponovno razpravljanje vlagatelj glede tega vprašanja, povsem brezpredmetno.

11. Več kot očitno je, da vlagatelj dal navedbi naročnika «...da je ocenjevalna komisija odločala o popolnosti elaboratov in tudi o tem, ali le ti omogočajo preverjanje elementov, podanih v razpisni dokumentaciji», drugačen pomen in da je te navedbe iztrgal iz konteksta. Glede očitka, kateri elementi so bili merilo, pa se je naročnik tudi že opredelil v odločitvi o zahtevku za revizijo.

12. Čeprav se vlagatelj glede stališča naročnika, ki se nanaša na merila ne strinja z naročnikom gre zapisati, da to izhaja iz 84. člena ZJN-3, ki določa, da merila predstavljajo element za vrednotenje in medsebojno primerjavo ponudb, ki so v konkretnem primeru natečajni elaborati s spremljajočo ponudbeno dokumentacijo.⁴ Gre za razlikovalne znake med ponudbami, katerih izbira odraža naročnikovo presojo pomembnosti posameznih okoliščin, povezanih s predmetom ali izvedbo naročila. Merilo je torej vnaprej podan razlikovalni znak, na podlagi katerega naročnik razvršča ponudbe od najbolj do najmanj ugodne. Prvi odstavek 84. člena ZJN-3 določa, da naročnik odda javno naročilo na podlagi ekonomsko najugodnejše ponudbe. V skladu z drugim odstavkom 84. člena ZJN-3 se ekonomsko najugodnejšo ponudbo ugotovi na podlagi cene ali stroškov, ob uporabi pristopa stroškovne učinkovitosti, na primer z izračunom stroškov v življenjski dobi, kot ga določa ta zakon in lahko zajema tudi najboljše razmerje med ceno in kakovostjo, ocenjeno na podlagi meril, ki se nanašajo na kakovost ter okoljske ali socialne vidike, povezane s predmetom javnega naročila. Tako kot pogoje in vse ostale zahteve, tudi merila določi naročnik, sicer pa do trenutka odločitve o nagrajencih, le ta za vlagatelj niso bila sporna.

V predmetni zadevi glede na fazo oddaje natečaja, sploh še ne moremo govoriti o ekonomsko najugodnejši ponudbi pač pa o ocenjeni vrednosti natečajne rešitve, ki je pomenila eno od

⁴ Pri tem pa je pomembno še, da:

- **Natečajno ponudbena dokumentacija** pomeni vso dokumentacijo, ki jo natečajnik oz. gospodarski subjekt predloži v postopku natečaja. Natečajno ponudbena dokumentacija je sestavljena iz **natečajnega elaborata** in **spremljajoče ponudbene dokumentacije**, katere del je tudi informativna ponudba.
- **Natečajni elaborat** (*Pravilnik o javnih natečajih, 51. člen*) je sestavljen iz gradiva s katerim natečajnik predstavi svojo natečajno rešitev in katerega obseg in zahtevana oblika je opredeljena v A_natečajnih pogojih (npr. mapa, plakati, maketa, elektronski nosilec ipd).
- **Spremljajoča ponudbena dokumentacija** je sestavljena iz dokumentov in dokazil katerih obseg in zahtevana oblika je opredeljena v A_natečajnih pogojih (npr. kontakt, avtor, informativna ponudba, ipd.).

meril in se je nanašala na rešitve, torej so presoja predvsem, ali gre za 4 ali 3 kleti, koliko fasade je na objektu.... To so le ocene in nikakor ne pomenijo vrednosti GOI del in opreme, sploh pa niso ponudbe, ki bodo podane šele v drugem javnem naročilu, ki ga vlagatelj imenuje »najmanj transparentnega, postopek s pogajanjem brez predhodne objave«, ki ga bo naročnik po pravnomočnosti natečaja izvedel z nagrajenci.

Sicer pa očitek vlagatelja v tem delu ni povsem jasen, saj govori o merilih, istočasno pa tudi o *»oblikovanju predmetna javnega naročila«*, kar ni isto. Predmet javnega naročila se opiše s tehničnimi specifikacijami. Na ta način naročnik opiše tisto, kar preko postopka javnega naročila kupuje, oz. naroča storitev oz. gradnjo. Glede očitka, da je izbira postopka oddaje predmetnega javnega naročila neustrezna, ker gre po vlagateljevem mnenju za najbolj netransparenten postopek, pa je vlagatelj prepozen, saj bi moral v skladu z določili ZPVPJN, zahtevek za revizijo glede tega vložiti pred oddajo natečajnega elaborata.

Nerazumljiva je navedba vlagatelj, da *»...da se naročnik o pogojih in merilih ni odločal PRED objavo javnega razpisa, ampak V FAZI OCENJEVANJA, kar je zakonsko nedopustno, saj vzpostavlja neenakopravnost med ponudniki«*. Kot izhaja iz portala JN, kjer je bil natečaj objavljen, je naročnik pogoje in merila določil, potem pa je tečajne elaborate, ki so bili upoštevajoč vse zahteve pripuščeni v fazo ocenjevanja, tudi vrednotil, upoštevajoč javno objavljena merila. Zato naročnik zavrača navedbe, da je v fazi ocenjevanja natečajnih elaboratov prišlo do samovolje s strani natečajne komisije v smislu spreminjanja pogojev in meril.

13. Osnovno pravilo v postopku revizije je, da je Državna revizijska komisija vezana na meje postavljenega zahtevka za revizijo, upoštevajoč pri tem trditveno in dokazno breme, ki je na vlagatelju. V dopolnitvi zahtevka za revizijo je imel vlagatelj možnost navajati zgolj dejstva in predlagati dokaze, ki jih je pridobil na vpogledu v DWG datoteke, saj je glede preostalih trditvenih navedb, nastopila prekluzija.

Glede navedbe vlagatelja, da je *»iz zaključnega poročila ocenjevalne komisije jasno razvidno, da je prihajalo do ogromnih odstopanj med ocenami izvedenca za investicijo in ocenami poročevalca (tudi za 80 milijonov evrov!!)«* in da *»žirija teh odstopanj ni preverila, ali obrazložila, kaže na pomanjkljivo oz. pristransko vrednotenje po merilu ekonomičnosti investicije«*, pa gre kljub prekluziji zapisati, da so to ocene natečajnikov ne poročevalca, izvedenec je pa ocenil glede na stanje v gradbeništvu vse na m², kar je v tem času ko ni

izvajalcev precej tvegano, zato so se izpostavile le najbolj nerazumne cene, ki so jih natečajniki imeli v svojih rešitvah.

14. Naročnik se je zgolj opredelil, do navedb vlagatelja, s katerimi je tudi v dopolnitvi zahtevka za revizijo, ponovno navajal razloge, ki se nanašajo na nasprotje interesov. Glede tega je vlagatelj prekludiran, saj je bilo navodilo Državna revizijske komisije jasno glede vprašanja, v katerem delu mora naročnik vlagatelju omogočiti vpogled v natečajne elaborate in zgolj v tem delu, je imel možnost, da navede nova dejstva in nove dokaze.

Ker pa so stroški postopka nastali, je naročnik odločil tudi o tem, o stroških, zaradi katerih je vlagatelj vložil pritožbo, pa bo odločala Državna revizijska komisija, ko bo odločala o glavni stvari.

II.

Naročnik pa je dne 5.3.2022 prejel tudi vlogo »Opredelitev vlagatelja zahtevka za revizijo - vaš poziv št. 018-193/2021-27 z dne 24. 2. 2022«, z dne 4.3.2022. S to vlogo se je vlagatelj opredelil do navedb

- udeleženca ARK Arhitektura Krušec, d.o.o., Ljubljana, z vlogo z dne 18. 2. 2022,
- opredelitev udeleženca Arhitekti Počivašek Petranovič, d.o.o., Celje, z vlogo, vloženo prek portala eRevizija dne 21. 2. 2022, in
- opredelitev udeleženca Bevk Perović arhitekti, d.o.o., Ljubljana, z vlogo z dne 21. 2. 2022.

Iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju, naročnik tudi to vlogo zavrača kot neutemeljeno. Pri tem naročnik poudarja, da se do dejstev in (dokazov) opredeljuje, ne da bi ponavljal stališča, ki so bila do sedaj že navedena. V tem delu (ki se ponavlja) se naročnik v celoti sklicuje na že navedeno.

1. Glede stroškov

Naročnik zavrača navedbo vlagatelja, »da stroškov postopka ni prijavila upravičena oseba iz 70. člena ZPVPJN«. Naročnik je stroške, ki jih je imel ZAPS priglasil upoštevajoč osmi odstavek 70 člena ZPVPJN, ki določa:« *Naročnik mora o svojih in drugih potrebnih stroških, za katere zahteva povrnitev vlagatelj ali izbrani ponudnik, če so stroški nastali v predrevizijskem postopku, odločiti v svoji odločitvi iz tretjega ali četrtega odstavka 26. člena tega zakona ali prvega odstavka 28. člena tega zakona.*« Te stroški so bili potrebni, saj gre za strokovno

institucijo, brez katere tako zahtevanega projekta, kot je predmetni natečaj, naročnik sam ne bi mogel izpeljati. Sodelovanje ZAPS pa je bilo potrebno tudi v postopku pravnega varstva, saj se je bilo treba opredeliti do očitkov vlagatelja, za kar je potrebno posebno strokovno znanje. Poudariti gre, da je sicer naloga ZAPS, da v postopkih natečajev zagotavljanje strokovnosti in varovanja javnega interesa na področju urejanja prostora in graditve objektov ter varstva tretjih oseb. To se kaže v dejstvu, da svetuje pri izvedbi javnih natečajev s področja urejanja prostora ter arhitekturnih in krajinsko-arhitekturnih rešitev, kar je storil tudi v tej zadevi. Zato so priglašeni stroški upravičeni. Sicer pa iz drugega odstavka 70. člena ZPVPJN izhaja, da so stroški postopka poleg takse tudi *»drugi izdatki, vključno s stroški dela, ki nastanejo med predrevizijskim, revizijskim in pritožbenim postopkom ali zaradi teh postopkov.«*

2. Glede ponovnega vrednotenja elaboratov

V skladu z temeljnim načelom enakopravne obravnave in da bi naročnik utemeljeno zavrnil očitke vlagatelja, je ponovno pregledal tudi elaborat vlagatelja. Očitno pa vlagatelj vsebinskim ugotovitvam naročnika v tem delu niti ne oporeka.

3. Glede vpogleda

Zahteva vlagatelja za vpogled v poročila poročevalca in izvedenca za investicijo, je prepozna, ne glede na to, da vlagatelj navaja, da je bila dana *»16. 2. 2022, izključno kot odziv na novo dejstvo preprečenega vpogleda v dokumentacijo izvedenca za investicijo.«* Sicer pa je v delu, ko naročnik vlagatelju ni omogočil vpogleda, že odločila Državna revizijska komisija.

Glede zatrjevane kršitve, ki se nanaša na temeljno načelo gospodarnosti, pa iz navedb vlagatelj ni bilo mogoče ugotoviti, da *»...Vlagateljeva zahteva tako ne izhaja iz skrbi za načelo gospodarnosti kot javnega interesa, ampak iz upravičene pritožbe na nepravilno vrednotenja prispelih elaboratov po merilih, ki jih je naročnik sam predpisal. Poskus nadomestitve ekonomskega merila v javnem razpisu s splošnim načelom gospodarnosti v javnem naročanju je izredno zavajajoč.«* Glede na zapisano bi moral vlagatelj trditvene navedbe v zahtevku za revizijo, zapisati drugače. Sicer pa ne gre spregledati, da vlagatelj navaja, da gre v tem delu za *»ekonomsko merilo«*, pri drugih elementih (npr. odstopanje površin), pa zatrjuje, da gre za pogoj in ne merilo.

4. Glede zavrnitve odgovorov na vprašanja po Pravilniku o natečajih

Naročnik je vlagatelju v skladu s 35. členom ZPVPJN omogočil, da je na način, kot določa zakon,

zaščiti svoje pravice in pravne koristi. Sicer pa gre ugotoviti, da zakon o javnem naročanju nekonsistentno ureja postopke javnega naročanja, saj so postopki javnih naročil določeni v členih od 39-47 ZJN-3, natečaj pa je urejen v členu 100. Pravilnik je po svoji pravni naravi podzakonski predpis, ki ga lahko izda minister za izvrševanje zakonov in drugih predpisov. Vsebino, ki jo lahko ureja pravilnik, določa 99. člen Zakona o upravi (Ur. l. 67/94 in nasl. – ZUpr): *»(1) Za izvrševanje zakonov, drugih predpisov in aktov državnega zbora ter predpisov in aktov vlade izdajajo ministri pravilnike, odredbe in navodila. (2) S pravilnikom se razčlenijo posamezne določbe zakona, drugega predpisa ali akta za njegovo izvrševanje.«* To pomeni, da se pravilniki sprejemajo za izvrševanje zakona, kar predpostavlja njihovo vsebinsko vezanost na zakon. Pravilnik ne sme v vsebinskem smislu določati ničesar brez zakonske podlage in zunaj vsebinskih okvirov, ki morajo biti v zakonu izrecno določeni ali iz njega vsaj z razlago ugotovljivi, zlasti pa ne sme samostojno določati pravic in obveznosti. S pravilnikom se lahko le podrobneje uredijo in razčlenijo z zakonom določeni pogoji, v skladu z nameni in kriteriji iz zakona, oziroma uredi način uresničevanja ali izpolnjevanja zakonsko določenih pogojev.⁵

Sedaj je v praksi uveljavljena teorija relativne vezanosti, ki temelji na 3. in 4. odstavku 153. člena Ustave in določa, da vezanost upravnih organov na podzakonske akte sicer ni absolutna, vendar upravni organ pri razlagi oziroma uporabi domnevno neskladnega akta ne more uporabiti inštituta *exceptio illegalis*, kar pomeni, da lahko domnevno neskladni predpis le razlaga glede na vsebino relevantnih zakonskih norm (prim. Breznik v Breznik, Štucin, Marflak: Zakon o splošnem upravnem postopku s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2006, stran 63). Kljub temu pa lahko upravni organ predpis razlaga glede na vsebino relevantnih zakonskih norm, torej sprejme interpretacijo na način, da se zagotovi skladnost s hierarhično višjim aktom - ZJN-3.

5. Glede minimalnih zahtev

Glede na to, da se je naročnik vsebinsko do teh navedb že opredelil, v celoti vztraja na že zapisanem in svojega stališča ne ponavlja. Iz previdnosti pa ponovno poudarja, da naročnik ni izvajal javnega natečaja v nasprotju z določili ZJN-3, ampak, da narava natečaja zahteva, da strokovna komisija v natečaju določi in v fazi ocenjevanja ovrednoti veliko več meril, kot je to običajno pri javnih naročilih. Prav tako naročnik v fazi vrednotenja in ocenjevanja natečajnih

⁵ <https://e-kurs.si/komentar/vezanost-uprave-na-ustavo-in-zakon-2-odst-120-clena-ustavnosodna-presoja/>

elaboratov ni ravnal v nasprotju z dokumentacijo, kot to želi prikazati vlagatelj. Ocenjevanje in vrednotenje prispelih elaboratov je bilo izvedeno v skladu z določili natečaja in ta pravila se po roku za oddajo elaboratov, niso spreminjala.

6. Glede vsebinskih odstopanja

Čeprav se je naročnik že izčrpno opredelil do očitkov vlagatelja, ki se nanašajo na vprašanje, kaj so pogoji in kaj merila, pa gre zapisati, da so bila merila opisana vsebinsko in tako je njihovo izpolnjevanje tudi treba presoјati. Z odgovorom na vprašanje, ki se po vsebini nanaša na tisti del natečajnih elaboratov, ki sodi pod merila, naročnik meril v tem delu ni spremenil v pogoj. Tudi vlagatelj že leta sodeluje v natečajih in prav dobro ve, da je dokumentacija, ki se nanaša na izločitvene pogoje praktično enaka.

Anonimnosti vlagatelj ni kršil naročnik, temveč je vlagatelj sam, da bi dokazal aktivno legitimacijo za vložitev zahtevka za revizijo, dokazoval, da je oddal elaborat. Naročnik je korektno opozoril, da bi moral, če bi želel to ugotoviti, odpreti kuverto »PONUDBA«, ki edina dokazuje dejstvo, kdo je natečajnik tega natečajnega elaborata in gospodarski subjekt v njegovi sestavi. Da je natečaj oddal tudi vlagatelj in da mu gre priznati aktivno legitimacijo, je presodila Državna revizijska komisija, zato očitek naročniku, da je kršil anonimnost vlagateljevega elaborata, ni utemeljen.

Prva alineja prvega odstavka 28. člena ZPVPJN določa: *«Naročnik zahtevkov za revizijo zavrne kot neutemeljen, če ugotovi, da ob upoštevanju navedb v zahtevku ne bi sprejel drugačne odločitve v postopku oddaje javnega naročila ali da njegovo ravnanje v postopku oddaje javnega naročila bistveno ne vpliva na oddajo javnega naročila»*. Torej, pri odločanju je naročnik v celoti sledil zakonski določbi. S tem je predrevizijski postopek zaključen, kar pa ne pomeni, da je vlagatelj ostal brez pravnega varstva, saj je zadeva v fazi revizijskega postopka.

7. Pravočasnost dopoljenega zahtevka za revizijo

Naročnik je obravnaval zahtevek za revizijo upoštevajoč določbe ZPVPJN, zaradi česar je tudi sam v celoti prezrl navedbe BEVK PEROVIĆ ARHITEKTI, projektiranje, d. o. o., glede tega, ali bi moral vlagatelj vložiti en ali štiri zahtevke za revizijo.

S tem, ko pa je Državna revizijska komisija vlagatelju priznala aktivno legitimacijo, pa je vprašanje, ali bi moral vlagatelj vložiti štiri zahteve za revizijo, povsem brezpredmetno.

8. Dejstva izven meja dopustne dopolnitve

Očitke, ki se nanašajo na obseg dopustnih dopolnitev zahtevka za revizijo, je treba presojati upoštevajoč odločitev Državne revizijske komisije številka: 018-193/2021-12, v kateri je zapisala: *„Ob upoštevanju navedenega je Državna revizijska komisija na podlagi petega odstavka 31. člena ter druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN v izpostavljenem delu zahtevku za revizijo ugodila tako, da je naročniku naložila odpravo kršitve na način, da vlagatelju omogoči seznanitev s podatki v DWG datotekah nagrajenih elaboratov tako, da mu jih da na vpogled« in »vlagatelju se dovoli, da v petih delovnih dneh od dneva vpogleda dopolni ali spremeni zahtevek za revizijo z novimi kršitvami, dejstvi in dokazi, ki jih je v tem delu pridobil pri vpogledu. O dopolnitvi ali spremembi zahtevka za revizijo mora vlagatelj obvestiti Državno revizijsko komisijo in naročnika, ki se lahko o tem izjasni v treh delovnih dneh od prejema vlagateljeve dopolnitve ali spremembe zahtevka za revizijo (peti odstavek 31. člena ZPVPJN).«*

Zato je povsem brezpredmetno, katera dejstva je vlagatelj izpostavil v predhodnih fazah, saj so navodila Dkom jasna in upoštevajoč to, se je vlagatelj v dopolnitvi zahtevka za revizij smel opredeliti zgolj do ugotovitev iz vpogleda v DWG datoteke, glede vsega ostalega, pa je prekludiran. Investicijska ocena iz DWG dokumentov, ni razvidna.

9. Glede odstopanj med izmerjenimi in zapisanimi površinami prostorov

Državna revizijska komisija je v prej navedeni odločitvi naročniku naložila, da vlagatelja seznaniti z DWG datotekami, ne pa, da vpogled organizira tako, da se na vpogledu razvije razprava med vlagateljem in udeleženci glede vlagateljevih večkratnih zaprosil, *«... za pojasnilo glede posameznih končnih točk, a je udeleženec pojasnilo zavrnil.»* Nesporno dejstvo je, da je vlagatelj imel možnost v celoti vpogledati v DWG datoteke, kot je to naročniku naložila Državna revizijska komisija in si je glede tega tudi napravil zapisnik, na njegovo zahtevo pa so šle izmere, kot jih je sam ugotovil, tudi v zapisnik. To dejstvo, da so vlagateljeve izmere navedene v zapisniku o vpogledu, pa ne potrjuje tega, da je vlagatelj izmere pravilno izračunal. Strinjati pa se gre z vlagateljem, ko je v točki AD 13 navedel: da *» predstavlja njegovo odgovarjanje potrata časa in energije – kakršnih koli odgovorov ne more dokazati do te mere, da bi bili relevantni za odločanje Dkom.»*, saj za zakonito in pravilno presojo v postopku pravnega

varstva ni dovolj zgolj zatrjevanje dejstev, ampak je treba ta dejstva tudi dokazati, česar pa vlagatelj niti v tej vlogi, niti prej, ni zmožel.

10. Opredelitev vlagatelja do navedb arhitektov Počivašek Petranović, d. o. o.

Glede vprašanja, ki se nanaša na kontrole skladnosti med plakati, v mapi in v DWG datoteki, gre zapisati, da je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev naročnika in bi moral vlagatelj dokazati, da kontrole skladnosti niso bile izvedene, ne pa, da navaja, da se postavlja, ali so bile izvedene.

Strinjati se gre za vlagateljem, da »se je vpogled po sklepu Državne revizijske komisije nanašal zgolj na DWG datoteke«, vendar, kako bo vlagatelj preverjal velikost prostorov, pa je bila njegova odločitev. Čeprav je imel na voljo še »plakate in brošuro«, se je sam določil, da bo po metodi, ki jo je narekoval osebi, ki je na vpogledu meritve izvajala, izvedel meritev prostorov zgolj upoštevajoč DWG datoteke. Vlagatelj očitno zavrača dejstvo, da so del natečajne dokumentacije tudi plakati in brošure, kar pa ni skladno z določili iz natečaja. Udeleženci imajo pravico do mnenja glede očitkov, ki jih je vlagatelj navedel. Vlagatelj pa je tisti, pri katerem za uspeh v postopku ni pomembno zgolj to, kar navaja dejstva (izmere prostorov in odstopanja od zahtev naročnika, kot jih razume), ampak bi moral te izmere oz odstopanja tudi dokazati. Glede pravilo o trditvenem in dokaznem bremenu, ki veljav postopkih revizije v fazi odločanja, tako v predrevizijskem in revizijskem postopku ni dopustno za to, da bi vlagatelj dokazal utemeljenost svojih navedb, izvajati dokaze, ki v zahtevku za revizijo sploh niso bili predlagani. Poleg tega pa upoštevajoč vse do sedaj navedeno, naročnika vztraja, da gre v tem delu za merila in ne pogoje.

11. Opredelitev do navedb Arhitektura Krušec, d. o. o.

Naročnik zavrača kot neutemeljeno navedbo, da je z izbiro merila 1:250 že od začetka vedel:«...da izpolnjevanja zahtev pri prejetih projektnih elaboratih ne bo mogoče preveriti in da bodo posledično le-ti med seboj neprimerljivi«, kar ni res. Vlagatelj za svojo trditev tudi ne predloži nobenega dokaza. Nagrajeni elaborati v celoti izpolnjujejo zahteve iz natečajne naloge, vrednoteni so bili po vnaprej danih merilih, in so s tega stališča, primerljivi. Odločitve

Državne revizijske komisije pa so odvisne od dejanskega stanja, ki je ugotovljeno v posamezni zadevi, zato njenih stališč, ne gre pospeševati.

Metode za izračun površine so lahko različne, ugibanje vlagatelja o tem, katero metodo je uporabil naročnik, pa ni skladno z dokaznim bremenom, ki je na vlagatelju.

12. Ustna obravnava

Naročnik se z izvedbo ustne obravnave, ki jo predlaga vlagatelj, ne strinja. V okoliščinah danega izvedba ustne obravnave ne bi v čimerkoli prispevala k razjasnitvi dejanskega stanja zadeve, saj so imele vse stranke (naročnik, vlagatelj in izbrani ponudnik) tudi v pisno vodenem postopku možnost predstaviti stališča in trditve, vključno z dokazi. Naročnik je na podlagi skrbne preučitve navedb vlagatelja in nagrajenih natečajnikov upoštevalo trditveno in dokazno breme ter natečajno dokumentacije odločil, da se zahtevek za revizijo zavrne. Ker tudi organ pravnega varstva ne more izvajati drugih dokazov, kot jih je predlagal vlagatelj, gre predlog za izvedbo ustne obravnave zavrniti.

13. Priglašeni stroški vlog vlagatelja

Naročnik zavrača priglašene stroke postopka vlagatelja, saj so vezani na uspeh postopka. Ker vlagatelja z zahtevkom ni uspel, naročnik zavrača tudi stroške.

Marjan Dikaučič
minister

Vročiti
Državni revizijski komisiji preko portala e. Revizija